

Obsah technické zprávy

- 1.1) Zaměření stávajícího stavu stavby
- 1.2) Stručná historie stavby
- 1.3) Urbanistické řešení
- 1.4) Dopravní napojení objektu
- 1.5) Stavebně konstrukční řešení
- 1.6) Architektonicko- stavební řešení
- 1.7) Dispoziční řešení

1.1) Zaměření stávajícího stavu stavby

Pro další postup projektové přípravy rekonstrukce stavby bylo provedeno geodetické a stavební zaměření stavby, pro zákres stávajícího stavu stavby byly použity rovněž podklady z předešlých stupňů dokumentace, zejména původní dokumentace stavby a stavebního hodnocení stavu objektu.

Geodetické zaměření stavby byla provedena v roce 2018 firmou Proges- Ing. Kříkal, Šumperk. Měření polohopisu bylo provedeno v souřadnicovém systému JTSK, výškopisné měření bylo vypracováno v systému Bpv.

Stavební zaměření a zákres dokumentace provedla firma Stavoprojekt Šumperk, spol. s r.o. s využitím všech dostupných podkladů běžnými měřičskými metodami. Základní konstrukční systém objektu byl zachován, nenastaly žádné zásadní změny.

Poruchy s vlivem na stav konstrukcí se projevují zejména u vnitřních instalací objektu a u hydroizolací proti pronikání spodní vody do objektu. Pro zpracování koncepce sanace vlhkosti bude najata odborná firma. Vnitřní instalace budou řešeny komplexní projektovou dokumentací rekonstrukce objektu.

1.2) Stručná historie stavby

Objekt Domu kultury v Šumperku byl projektován v období 1974-76, stavební povolení bylo vydáno 24.12.1975. Stavba byla zahájena v roce 1976 a dokončena- zkolaudována v roce 7.4.1980, povolení k užívání stavby bylo vydáno 23.4.1980. Investorem stavby byl Svaz odborů Kovo při Zo-os Kovo Pramet Šumperk, investora při stavbě zastupoval Krajský investorský útvar IS 430 v Šumperku. Dodavatelem stavby byl Okresní stavební podnik v Šumperku, stavbyvedoucí František Rak, projektantem Stavoprojekt Olomouc, pracoviště (atelier) Šumperk. Hlavním projektantem stavby byl Ing. arch. Alois Haltmar. Stavba byla ještě po kolaudaci vybavována zabudovaným i mobilním interierem a výtvarnými díly. Slavnostní otevření Domu Kultrury v Šumperku proběhlo v květnu 1980. Spojovací krček mezi Domem kultury a Jižním křídlem Pavlínina dvora byl zkolaudován 12.8.1980

Od roku 1980 do roku 1991 byl provozovatelem objektu Domu kultury v Šumperku Odborový svaz Kovo, v roce 1991 Dům kultury stal příspěvkovou organizací města Šumperk.

V roce 1998 provoz převzala soukromá společnost Dům kultury Šumperk s.r.o., která ukončila provozuje objektu v roce 2018. Objekt přešel do správy Města Šumperk

Stavebně prošel objekt dílčími změnami, iniciovanými uživatelem stavby: V roce 1996 byla provedena nadstavba nad vstupní částí a zkolaudována 30.4.1996. Proběhla plynofikace zdroje tepla pro objekt, kotelna na plyn je umístěna v Jižní křídle, část tepelných zdrojů- 2 plynové kotle jsou umístěny v suterénu Domu kultury. Původní zásobování teplem bylo z teplovodu a výměňkové stanice, z kotelny na ulici Opavské.

V sále D 123 byla provedena dílčí stavební úprava na provoz diskotéky, v malém sále byl v návaznosti na foyer zřízen Sportbar, kancelář sázkové firmy Tipsport montovanými dřevěnými příčkami v zádveří hlavního vstupu.

Zásadní koncepce objektu nebyla měněna. Zvyšoval se v průběhu času nárok na zajištění parkovacích stání pro návštěvníky Domu kultury a rovněž pro penzion G v rámci východního křídla Pavlínina dvora.

V průběhu užívání stavby byla dle finančních možností majitele objektu prováděna úsporná opatření pro snížení energetické náročnosti objektu dle energetického auditu zpracovaného dne 31.3.2006, byla provedena dílčí výměna oken a dveří na západní fasádě do ulice Fialovy, zesílena tepelná izolace střechy nad hlavním sálem, pro restauraci bylo nainstalováno tepelné čerpadlo na ohřev TUV.

V roce 2016 bylo rozhodnuto o odkoupení objektu Domu kultury Městem Šumperk.

1.3) Urbanistické řešení

Stavba domu kultury v době vzniku v 70. letech 20. století byla umístěna v parku Sady 1.máje při ulici Fialově v centru města v památkovém areálu Městského muzea a Pavlínina dvora, které spolu s přílehlým parkem jsou zapsanými památkami v Seznamu NKP, parc.č.184, 184/1,184/2,125/1,1273/1.

V logické návaznosti jsou nedaleko od sebe umístěny objekty Divadla Šumperk, kina Oko a Domu kultury. Využívány jsou venkovní prostory Pavlínina dvora v sousedství Domu kultury pro pořádání akcí v letních měsících, navazuje objekt městského zařízení vily Doris s otevřeným jevištěm a hledištěm- amfiteátre jako součástí parku. Variabilní využití venkovních prostor v propojení s Domem kultury je cenné zejména při nepříznivém počasí při festivalových akcích a přehlídkách v rámci celého centra města. Nízké dvoupodlažní hmoty Domu kultury nekonkurují okolní zástavbě, respektují měřítko a osovou kompozici Pavlínina dvora, na něž logicky navazují.

1.4) Dopravní napojení objektu

Komunikační síť ulic v blízkosti Sadů 1 máje tvoří historicky vzniklá struktura z konce 19. století mezi historickým jádrem města a nádražím, které se původně nacházelo na jihovýchodní okraji města. Ulice Fialova, Jeremenkova, 17. Listopadu a Roosveltova tvoří základní pravoúhlý rastr ulic z tohoto období. Původní dopravní propojení ulic Třída Dr.E. Beneše, nám. Osvobození a Opavská bylo po zřízení pěší zóny v 80 letech 20. století zrušeno, novou dopravní páteří se stal průtah městem silnice I/11,I/44 vedený po ulici Jesenické kolem nádraží.

Dopravní napojení objektu Domu kultury pro obslužnou dopravu je provedeno z bezprostředně sousedící ulice Fialova a Dr.E.Beneše. Ulice 17. Listopadu probíhá

souběžně s Fialovou a je příležitostí pro zaparkování osobních automobilů v době pořádání společenských akcí většího rozsahu, v dobré docházkové vzdálenosti 100-250 m od Domu kultury. Stanoviště MHD-autobusové nádraží je vzdáleno cca 300 m, nádraží vlakové ve vzdálenosti 400 m. V blízkosti obou je při ulici Jesenická připravována výstavba kapacitního parkoviště pro osobní vozidla a odstavná stání pro autobusy..

Kapacita vlastního parkoviště u Domu kultury z ulice Fialovy je z dnešního pohledu nedostatečná, činí pouze 25 vozidel. Chybějící kapacita je suplována veřejnými placenými parkovišti (pondělí -pátek) v bezprostřední blízkosti zejména na ulicích Fialově a Dr. Beneše.

Pěší i cyklistická dostupnost Domu kultury v Šumperku je velmi dobrá, docházková vzdálenost z centra města je 200-500 m, spojovací krček k jižnímu křídlu Pavlínina dvora umožňuje průchod pro pěší i průjezd cyklistů, bezbarierový přístup ke vstupu do Domu kultury.

1.5) Stavebně konstrukční řešení

Hrubá stavba Domu kultury je provedena ze železobetonového skeletu výrobce Prefa Brno, sloupy a průvlaky jsou koncipovány v modulech 6x6m, 6x4,8m, 6x3,6 m. Rozpon konstrukce hlavního sálu je 24 m, překlenut je ocelovými svařovanými nosníky o výšce 2,4 -2,2 m v osových vzdálenostech 6 m, krajní modul 3 m. Doplnkové prostory kluboven a menších sálů v bočních traktech jsou zastropeny ocelovými nosníky Kord na rozpon 9 m, uloženými na ŽB průvlacích v osových vzdálenostech 1,50 m, se stropy z trapézových ocelových plechů zalitých betonem.

Konstrukční výšky jednotlivých podlaží se pohybují od 3,60 do 4,80 m, hlavní sál má konstrukční výšku 11,50 m, světlou výšku 8,30 m, světlost jevištního portálu je na výšku 5,80 m. Do dokumentace byly zakresleny výškové úrovně jednotlivých podlaží a konstrukčních částí.

Zakládání objektu je provedeno na velkoprofilových vrtaných pilotách.v části A,B (Geoindustria n.p. Brno). Část A je založena na ŽB pasech dle rozponů skeletu a na roznášecích štěrkopískových polštářích. Snížená část pod strojovnou VZT a pod podiem je řešena s rozpěrnou bet. deskou v úrovni dna a ŽB monolitickými obvodovými zdmi s izolací proti vodě. V pasech i stěnách jsou ponechány otvory pro prostupy instalací a kanalizace.

V části B jsou nad pilotami použity základové pasy z prostého betonu. Obvodové stěny jsou ŽB vetknuté do zhlaví pilot.

Část C- sál- je založena na dvojicích pilot pod nosnými ocelovými sloupy s ocelovými kotevními rošty.Zdivo v prohloubené části pod podiem je cihelné, předsunutá stěna rampy podia je ŽB konzolová.

Skelet vrchní stavby je ŽB montovaný, obvodový plášť zčásti montovaný z prefa keramických panelů o tloušťce 37 cm s dozdívkami, část pláště je vyzdívaná na tloušťku 45 cm.

- Prohlídky nosných konstrukcí byla provedena 11.4.2017 a 24.4.2017, výsledky prohlídky budou zapracovány do nového návrhu.

- Při uvažovaném zásahu do stávajících poměrů zatížení bude nutné konstrukci znovu posoudit včetně nového zatížení sněhem. Provést je nutno celkovou odbornou kontrolu a revizi stavu nosné konstrukce KORD po odstranění stávajících podhledových desek odbornou firmou.

1.6) Architektonicko- stavební řešení

Architektonické řešení objektu Domu kultury je střizlivé v duchu modernistických tradicí 60. a 70. let 20. století (bez zásadních rušivých vlivů) , inspirovaných architektonickým funkcionalismem z meziválečného období. Materiálové stavební i interiérové řešení samozřejmě nese známky doby vzniku objektu, byť se jednalo o stavbu silně nadstandartní. Koncepce řešení vychází z kompozice prolínání jednoduchých objemů v pravoúhlém systému s atikami kryjícími ploché střechy jednotlivých částí objektu s vnitřními svody dešťové vody. Hmoty Domu kultury působí přiměřeně, nepřevyšuje příliš okolní tradiční zástavbu vilové čtvrti z konce 19. a začátku 20. století v této části města. Největší objemy tvoří sálové části, doplňující nižší hmoty kluboven, restaurací a společenských prostor mají výrazně horizontální architektonické členění. Měřítkem se objekt zcela pochopitelně odlišuje od stávající vilové zástavby, jedná se o významnou městskou kulturní vybavenost. Stavba však reaguje na okolní prostředí v blízkosti památkové zóny, nepůsobí agresivním nebo příliš monumentálním dojmem.

Umístění vstupů do objektu pro veřejnost je logické a přehledné, reaguje na urbanistické souvislosti i na sousedství historického komplexu Pavlínina dvora.

Míra prosklení obvodového pláště je v rovnováze s funkčním členěním, nedostatečná jsou pouze opatření z hlediska tepelné techniky a stínění proti přehřívání části objektu slunečním zářením. Barevné i materiálové řešení obvodového pláště je v teplých tlumených tónech, použití keramické mozaiky na fasádě objektu prodloužilo životnost a odolnost fasády proti povětrnostním vlivům. Dává stavbě určitý charakter, odlišuje ji od okolí s tradičními povrchy s omítkami a romantizující architekturou fasád domů.

Stavebně konstrukční řešení je dáno použitím montovaného železobetonového skeletu se sloupy, průvlaky i stropními panely v určitých modulech, daných skladebnou řadou zvoleného výrobce a konstrukčního systému. Větší rozpory nad sály jsou překlenuty ocelovými vazníky se zakrytím ocelovým trapézovým plechem a dobetonovanou krycí vrstvou.

Obvodový plášť je zčásti tvořen montovanými keramickými panely, v atypických částech jsou použity dozdivky cihelným zdivem z plných nebo děrovaných cihel. Schodiště jsou provedena ze železobetonu monolitická, atypická dle dispozičního řešení stavby, s materiálovým řešením obklady. Dominantním prvkem společenského sálu je výrazný v horní části mírně zalomený portál jeviště, provedený ze železobetonu. Sál je ze dvou strany opatřen balkonem, přístupným ze 2.NP.

1.7) Dispoziční řešení Domu kultury

V dispozičním řešení jsou uplatněny dvě základní podélné osy. Tu hlavní osu tvoří vstup pro veřejnost zádveřím s pokladnou přes foyer do hlavního sálu s jeviště, druhou osu tvoří vstup do sálu D 123 přes vstupní menší foyer se šatnou. Koncepce využití tohoto prostoru se od dob vzniku změnila, dispoziční zásada je v podstatě zachována, nejedná se o nevratnou změnu. Prostory D 123 nebyly zahrnuty do rekonstrukce objektu.

Na hlavní dispoziční osu navazují příčné osy vstupů do hygienického zázemí, restaurace, malého sálu a na schodiště do 2.NP.

Schodišťová hala na hlavním schodišti ve 2.NP dělí přístupové směry do jednotlivých funkčních částí: na balkon sálu, podélnou chodbou ke klubovně, sálu pohybové výchovy a hygienickému zázemí, v zadní části chodby je situováno servisní schodiště s přístupem k jevišti a zázemí pro účinkující. Na druhé straně hlavní schodiště pokračuje ke zkušebně a vstupu do nadstavby. Prostor schodiště je otevřený, prosvětlený, přehledný, nelze však důsledně oddělit protipožárními uzávěry jako chráněnou únikovou cestu. Proto byl v řešení protipožární ochrany formulován požadavek na vestavbu dalšího schodiště, případně evakuačního výtahu, což by řešilo dostatečné kapacity únikových cest z 2.NP oproti stávajícímu nevyhovujícímu stavu.

Technické zázemí Domu kultury tvoří prostory v suterénu- 1.PP. Přístupny jsou venkovním schodištěm před restaurací do strojovny vzduchotechniky, elektrorozvodny a strojovny ústředního vytápění- místnosti s rozdělovačem sběračem a 2 plynovými kotli pro D 123 a nadstavbu. Tato část je prohloubená oproti vstupu do suterénu o 1,2 m, stejně jako strojovna VZT. Projevují se občas problémy s netěsností a zatékáním do snížené části. Z prostor restaurace je po samostatném schodišti přístup do skladové části restaurace, propojené rovněž se zásobovacím vstupem do restaurace nákladním výtahem. Prostory jsou málo využívané, zásobování zeleninou, masem, bramborami pro varnu je pružné, není třeba tyto suroviny dlouhodobě skladovat.

Pod jevištěm hlavního sálu je situován sklad mobiliáře prokládacími otvory ze sálu v parapetu jeviště.

Prostory D 123 mají rovněž v suterénu prohloubenou část, je zde přípravná, šatna a strojovna vzduchotechniky.

Pod úrovní podlahy v přízemí probíhají spojovací kanály s instalacemi zdravotnické, vzduchotechniky, topení a elektroinstalace.

Zpracoval : Ing. Valert Jiří 07/2018